

טעם הדבר מה שהתורה מחזירה בכ' ולא בארץ, הוא משום שאות ארץ מורה על כתי' הכחלוצ, שבו נאמר 141 אמרתי מה תפגע בו גו' אם צדקת מה חתן לו גו' שמהו אמרתי להיות יניקה ח"ו, ולכן התורה מחזרת באות כ' שהוא ר"ת ברכה 15, אמנם עשתה' מחזירים באות א' בחי' הכתר, הא' דאנכי, וגם חיבת אנכי מורה על ספירת הכחלוצ, אנכי מי שאנכי כו' 17, כי לאחל שכבר ישנה חי' דכרתי אף גם מבחי' הא' אף יניקה ח"ו, כי הא' כתר, נמשך בכ' חו"ל 18, וזהו ענין ויהיו חיי שרה כו', דענין חיי שרה חי' שהמשיכה מבחי' הכתר למקום הראוי דוקא, כבחי' חו"ב, ועץ ידי שבע שנים, שבע מדות.

והנה בהמשך המאמרים הנ"ל, מביא את מארז 205 חייב אדם לברך מאד ברכות בכ"ז יום. ומבואר שם צ"ל דענין מספר מאה במארז"ל זה מרמז ג' כ' דספירת הכתר, שממש צ"ל המשכה הכרתי, וגם בכ"ז יום, והמשכה הברכה היא למטה מטה, וכשם צ"ל המשכה הכרתי, ע"ז המשכה היא במקום הראוי דוקא, אף מזה יניקה ח"ו, כל הוא גם בענין מאה ברכות שבחי' הכתר, אף מזה יניקה למקום הראוי, וי"ל 235 שזהו מה שבמאה ברכות אף נמצאת על ידם הברכה שגם חולקים בכבודו, שענינם הוא במשנה 235 צ"ל כענין החותם שיא יבוא וי' כו', שהחתימה מבטיחה, להיות ההמשכה במקום הראוי דוקא.

והנה בסיום המאמר דשנת חר"ל 24 כותב, שבוה יוכן מה שאמרו ברובות 25, דר' עקיבא דרש מה זכחה אסתר למפוד על שבע ועשרים ומאה מדינה, אף תבוא אסתר כח כחה של שרה שחיהו מאה ועשרים ושבע ומפוד על מאה ועשרים ושבע מדינה, וכתב על זה בהמאמר שפכאורה אין צוה הכנה כלפי. דמה ענין מפלות אסתר לשני חיי שרה, ומבאר בה, דהנה מחזקה כתיב 26, המפוד מהודו

2

(13) ח"ז ח"ע (קכ, א). ובהסמך בוצצו ותר שם (אות טו). ועוד. (14) איוב לח, ו-1. (15) זח"א רח, ב. (16) זח"ג רנו, ב. ועוד. לקו"ח אמור לה, ד. לפי מקומות שונתנו בספר תעריכים-תכ"ל כרך ח' ע' לא. (17) לקו"ח מיחס פ, ב. ראה לא, ד. וראה מקומות שונתנו בספר תעריכים-תכ"ל שם. (18) ראה ח"א לא, ב. ח"ז ח"ע (קכ, ב). חס"ט (קפז, א). ועוד. (19) סה"ט חרמ"ג ע' טו ואילך רמז ואילך. וראה גם אות"ח תה"ל בתע' 5 - קיא, ב ואילך. באות"ח שם ע' טע ואילך. פלה חרמון שם (תה"ל בתע' 7). (20) מנחת מג, ב. (21) ע' כב. רמז רמז. (22) שם ע' רפז. (23) ראה גם באות"ח תה"ל בתע' 12 - ריש ע' חשכב. אות"ח בראשית מד, ב. (23א) ב"ה ויאמר לו יהונתן דש"ס בראשית (לעיל ע' ל). וראה בהמשך שם בתע' 26. (לעיל ע' ל). (24) ע' רפז. וראה גם אות"ח תה"ל בתע' 5 - קיד, א ואילך. (25) מדרשתנו פנ"ח, ג. (26) אסתר א, א.

הנחת הח' בלתי מוגה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, ומביא בה כ"ק אדמו"ר מהורש"ב ג"ע בר"ה ויהיו חיי שרה חרמ"ג 29 (לפני מאה שנה), המיוסד על ד"ה ויהיו חיי שרה (חרמ"א) אפ"כ כ"ק אדמו"ר מהר"ש (שהשנה היא שנת המאה פחותהקוטה), חריק הידוע, דצריך להביא מה ששינה ואמר במאה ולעשרים חשיך שנה (לפיון יחיד) וכשבע אמר שנים (לפיון רבים). וכמובא דיוק זה גם בר"ה זה בדדושי כ"ק חצ"פ, ולפני זה בדדושי כ"ק אדמו"ר האמצעי בתורה חיי"ס, וגם בדדושי שהוא כנראה צרינו חוקר 17. ומבאר בה בהמאמר ע"פ מאמר הוהר"ף, דהמספר מאה הוא כלפי דל"א, אחר דצריך כול"א 10, ספירת הכתר, (עשרים) הם חכמה ובינה, מש"א כ' בשבע נאמר שנים לשון רבים, כי במנותן ישנו ענין ההתכלות, ובפרט שגם המספר דעשרים מורה אשל כ"א מב' המחזיק (חז"ב) כול"א את כל הע"ס, ולכן נאמר פ' יחיד. וכ"ש וק"ו בספירת הכתר שהיא את כל הצ"פ כול"א, ובפרט שגם המספר הוא מאה, יו"ד פעמים יו"ד, חכמה והתכלות, ולכן נאמר שנה פ' יחיד, וזהו ענין ומזהו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, שהתעוררה לפני חיי שרה ויהיה חיי שרה מאה שנה, בחי' הכתר, לעשרים שנה, חו"ב, ומשם צ"ל המדות.

3

וביאור הענין הוא, כמבואר בסיום המאמר דשנת חר"ל 141 ודהמאמר דשנת חרמ"ג לא נגמר בגוף כהכ' יד קדשו של כ"ק אדמו"ר ג"ע, ומה נראה שחסיום בשנת חרמ"ג הי' סיום המאמר דשנת 106, דהנחת ח"א 106, ע"כ.

- 1) פרשתנו כג, א. א. (2) סה"ט חרמ"ג ע' טו. (3) שם בהוספתו ע' רמז. (4) וזהו פרשתנו קכ, א. א. (5) אות"ח פרשתנו קו, ב. באות"ח פרשתנו ע' ע. (6) פרשתנו קכא, א. (7) מאמר אות"ח על פרשיות התורה (בראשית שמת) ע' קא. סה"ט חק"ט ע' טח. וראה גם לקו"ח ברכה ג, א. סה"ט חק"ט ע' חקט. פלה חרמון פרשתנו סח, א. ובכ"פ. (8) ראה ריש ע' טו. ובהוספתו ע' רמז. וראה מקומות שונתנו בהנחות הקודמות (מאמר אות"ח על פרשיות התורה ע' קלד ואילך. חק"ט ע' ז ואילך. תה"ח קכז, ב ואילך. אות"ח שם קי, ב. ואילך. באות"ח ע' עז ואילך. ובאר מקומות הנ"ל). (9) שם. (10) ראה ח"א רסס, א. (11) סה"ט חרמ"ג שם ע' רמז ואילך. (12) בהנחת חלקי - ראה גם סה"ט חק"ט ח"ב ע' חרסה. באות"ח לת"צ כרך ב' ע' חשכב ואילך. אות"ח אמר ע' חתנו ואילך. המשך חייב אדם לברך - חרמ"ח ס"ע ס. ועוד.

ויהיו חיי שרה

מן

החצה ביכולתם להמשיך גם מעצמותו ומחיותו ית'.

והנה בשם שאמר הקב"ה לאברהם כל הברכות נחונות בידך 38 ומנו נמשך יצחק ומנו יעקב, הנה ממנו נמשך גם כל ישראל וירושלם קהלת יעקב 39, שביכולתו של כא"א ישראל צבר כל, וישראל אוריית וקב"ה כלל 40, ומעצמים את כל הברכות, על כל הברכה העיקרית והמפורסמת, הגאולה האמתית והשיימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

----- * -----

ש"ס חיי שרה שבת מכה"ח כס"ו מה

ועד כוש [היינו] ומלכות אטל היהת לפני משנת הכתובים) על המדינות שבהם מלך אחשוורוש, מהודו ועד כוש]. וממש, שהודו הוא ע"ד מ"שז הוד והוד צבחה, תכנית הגיוני שלמצלה ביותר 28, וכוש הוא י' שחרות שונעו ועד כוש, הוא, והמשפחה מתחזית המלצת דתכנית וענין תמצונה מהודו ועד כוש, הוד והוד צב"ד שיהי' ענין מאה המטה. אך כדי שיומשך מבחי' הוד והוד צב"ד שיהי' ענין מאה ועשרים ושבע, היינו, שבחלצה תחשב ספירת הכתר (מאה) במחזור (עשרים) כדי שפא תהי' יניקה ח"ו, ויומשך פמקים הראוי דוקא.

קמ"ח
ה"ע
מ"ז

והענין בעבודת האדם הוא, דחייב אדם צכרד מאה ברכות (כלל יום) תיען, שבכל מעמד ומצב שבכל יום, מתכנית העצמי עד דתכנית הירידה, ביכולתו של כל אדם לצבד מאה ברכות, דהמשך מבחי' הכתר, וההמשכה תהי' עד דמטה מטה. דהוה מה שאר"ו 29, אפ"ס שפ' ערס"א 91, ועד צבחי' הכתר, הוינו, דנוסף צוה, שבכענין הברכה בככר הנה ההמשכה היא מן העולם ועד העולם 32, וידוע המירוש בות"ב, שההמשכה היא מראשית עצמא דאתכסויא ועד סוף עצמא דאתגוציא, ע"ד פשוט הכתוב מהודו ועד כוש, הנה עוד זאת שביכולתו דהמשך מבחי' הכתר, מאה, עד דמטה מטה.

קמ"ח
ה"ע
מ"ז

והנה בשם הדבר, מה שביכולתו של כא"א מישראל דהמשך בחי' הברכה בככר, ולכ"ע 34 החידוש שבברכה על תפלה, שהמבדל עומד למעשה מן הברכה והוא הממשיכה (משא"כ בהתפלה), מפואר במאמרים שם 35, שהוא משום, ישראל עזו במחשבה 36, והיינו 37 במחשבה תחיה ששרשם ומקורם הוא בבחי' תחיה הממשכה עצמה דאתגוציא, ממכ"ע, אף עצמא דאתגוציא, וגם דהמשך מבחי' סוכ"ע, עצמא דאתכסויא, כמפואר שם בארוכה. וי"צ, דע"ז הוא גם בענין מאה ברכות, ההמשכה מבחי' הכתר, וע"ז דההמשכה מעצמותו ומחיותו שלמעשה מכל הדרגות כל, כי מביין שישראל עזו במחשבה

27) תחלים קד, א. 28) ראה סה"ס תרמ"ג ואה"ח שם. וש"ג. 29) ראה רש"י ותוס' מנחות שם. 30) סה"ס תרמ"ג שם ע' רסו. אה"ח ובפאה"ז ת"ל בתע' 19. סו"ה חייב אדם לצבד תרל"ח - ע' עה. ד"ה ויאמר לו יהונתן שם. 31) ראה לק"ח חורג כג, ג. 32) ראה תחלים מא, די. קי, סה. 33) ראה זח"א קמ, ב. סה"ס תרמ"ג שם ע' כד. רסו. ד"ה ויאמר לו יהונתן שם. וש"ג. 34) סה"ס תרמ"ג ח"ב ע' חסו. תבג. אה"ח ויקרא ע' רנו ואילך. סה"ס תרמ"ג ע' רעג. תמשך בששה"ק תער"ב ח"ב ע' חסו. וראה גם ד"ה ויאמר לו יהונתן שם. ובכ"ע. 35) סה"ס תרמ"ג ע' טו. ס"ע רסג. 36) כ"ד פ"א, ד. זח"א כד, א. ועוד. 37) אה"ב שער חק"ש פ"א-ב. ועוד.

הנחת התי' בצרתי מוגה

הנחת התי' בצרתי מוגה

38) כ"ר פל"ס, יא. פירש"י עה"ס לך לך יב, ב. 39) ברכה לג, ד. 40) ראה זח"ג עג, א. וכתוספד בסה"ס ח"ש"ח ע' 66 בהערות.